Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

71

precipit exsplere: domus etiam
si oblata fuerit deallatur et pa
rietes tapetis mundant et di
uersis respersa floribus adorna
tur. quidquid etiam ad lenitam a
nime et corpis delicias pertinet om
ni sollicitudine prouideritur. Vt qd
ista omnia fratres karissimi. nisi ut di
es natali eius cum gaudio celebre
mur mortuum hominis. Tu ait. ℣.
Hierusalem surge et sta in excelso et uide
iocunditatem que uenit tibi a deo tuo. ℣.
Letis in circuitu filios tuos et uide cõtem
plare. Joãi diuinãe. In. ẽ. ũ. ã. Nox præcessit.
Si ergo tanta preparas tua l'm.
saluator tuo uel filij tui. quita et q̃ lua
quanta deles suscepturus natalẽ
dñi? hi talia quantas mortuum.
qualia parare deles eterno? Quid
quid ergo non uis inuenire in do
mo tua quitum potes laborat ut ui
ueniat deus i anima tua. Tu. ℣.
Quitas uidem noli flere quam doluit
dns super te et auferet a te omnẽ tribula
tionem. ℣. Ecce dñator dns cũ uirtute uenit.
Ecce si te rex lãd. v. ℣. Et auferet
terrenis aut quicumq; pater fa
milias ad suum natalicium iui
tari qualibet uestimentis studes
quantis incedere quam nouis q̃
nitidis quã splendidis. quor nec
uetustas nec ullitas nec aliqua
foditas oculos intrantis offendat. T.
Ecce uenit dns protector noster sed ℣.
Vestabit coronã regni habens i capite suo.
℣. Et dominabitur a mare usq; ad mare
et a flumine usq; ad terminos orbis terre. Co
Cui ergo studio in lãd. vi. ℣. Sonã
quitum preuales xpo auxilij aure
commende. ut diuersis uirtutum or
namentis anima tua composita

simplicitatis geminis et sobrieta
tis floribus adornata ad sollemp
nitatem regis eterni. idest ad na
talem domini saluatoris cui secula
conscientia procedat castitate mun
da caritate nitida elemosinis cã
dida. Tu. ℣. Sicut mater cõsolabitur
filios suos ita consolabor uos dicit do
minus et de uidem ciuitate quã elegi uenet
uobis auxilium et uidebitis et gaudebit
cor uestrũ. ℣. Dabo in syon salutem et in
uidem gloriam meam. Et uidebit. i. tis. ũ.
Hora est iam nos. ℣. Ex syon spes deco.
66 Mirabilor: Dixit ihs discipulis suis. Erunt
signa in sole et
luna et stellis et in terris pressura
gentium p̃ confusione sonitus
maris et fluctuũ arescentibus ho
minibus p̃ timore et expectatione
que superuenient uniuerso mũdo.
Et Reliqua. O mel'. lãdinis eiusd.
Dominus ac redemptor noster
patentes uos inuenire desiderans.
senescentem mundũ que mala se
quantur denunciat. ut uos ab
eius amore compescat. Ad primũ
tem eius terminũ quante passio
nes p̃ueniant innotescat: ut si de
inde inuenire in tranquillitate uo
luimus in amici eius iudicii uel
passionibus aterni inueniamus. T.
Hierusalem plantabis uineam in ℣.
montibus tuis et exultabis qua dns
uenit surge syon comitere ad deũ tuũ
gaude et letare iacob quis de medio gen
tium saluator tuus uenit. ℣. Exulta
tis filia syon iubila filia israhel. Halle
luia.
Nunc etenim secundũ sancti l'om.
euangelij qui modo uia fraterni
tas audiuit paulo superius dns p̃
misit dicens. Exsurget gens cõt